

mus, dicentes; ut *Prov. VI, 10. Psalm. XXII, 9. xxx, 10. XLVI, 11. &c.*

הגבר *hicce vir potens;*) qui supra vocabatur **הגבור** *vers. 3.* Tacite opponuntur vires hujus viri carnales viribus piorum spiritualibus, quando in Deo omnem collocant fiduciam, &c.

ל (qui) *non:*) ellipsis relativi, quam inquit accentus Rebhia una cum contextu.

ישים *ponet:*) ponere vel reputare non consuevit. Ita verò verbum *Ponendi*, geminum post se habens accusativum, idem est ac, *Constituere* aliquid v. g. *pone me quasi sigillum;* h. e. *constitue me tam charum atque presentem, quomodo solet esse annulus, Cant. VIII, 6.* **ישים** *ponam* flumina desertum, h. e. *constituam, ut ita fiat, Jes. L, 2. omnia idola ejus ponam desolationem Mich. I, 7. cornu tuum ponam ferrum, cap. IV, 13. &c.*

מיון *perfugium suum:*) h. e. Deum divinasque promissiones susque deque habet, citius confugit ad praesidium humanum ac vires proprias, quam ut divinas impleret. Nomen enim **מיון**, quod in genere significat *robur*, (v. g. *vita, Psalm. XXVII, 1. Pharaonis, Jes. XXX, 3. &c.*) speciatim accipitur pro *Robusta mutatione vel fortalio*, v. g. *Ezech. xxx, 15. Pf. xxxi, 5. Nab. III, 11. &c.*

יבטח *sed sperat vel confidit:*) Vav adverbative, ut *Psal. XLIX, 13. L, 16. &c.*

ברכ *in multitudine divitiarum suarum:*) i. e. in divitiis suis multis atque splendidis. Prius substantivum loco adjectivi, sicut posterius, *vers. 6.*

יג *roboratur, vel robur suum collocat:*) opponitur hoc precedenti **מיון**, quod *fortitudinem* suam non quaerat in Deo, verum in propria nequitiâ, aliis summè perniciosâ, quâ ipsa armatus alios audacter provocat &c. vide de **הגבר** *vers. 4.* unde simul patebit, quod **הגבר** *praviam* significet, non verò facultates juxta Saadiam; qui ab **הגבר** *fuit*, derivat, q. d. in dem / was sein ist. Drusius *l. 3. quest. 40.* coincidere putat, cum Belgicò *Habe*; Graecis *σολα*, ab **הגבר** *fuit*; hinc vertit: *roborat se opibus suis.* Sed quid opus, in eodem psalmò eademque materiâ, tam diversimodè idem vocabulum interpretari? Benè Campensis, *& sceleribus potentiam affectavit.*

EXPLICATIO VERSUS X.

כורתי *quasi olea:*) scilicet ero; h. e. ubi calumniator meus, pœnis Dei ingruentibus, excabitur, folia amittet, calvus fiet, succidetur, eradicabitur, ibi ego novas subinde à Deo meò accipiam vires, crescam, florebo, fructusque feram, quantumvis hac vice contemptum ego sim lignum truncusve succifus. Confer *Pf. xxxvii, 35.* sicut laurus viridis, *Psal. xcii, 7.* sicut herba: *vers. 13. & Sirac. XXIV, 14. 18.* justus ut palma florebit; *Psal. CXXVIII, 3.* sicut novellæ olivarum: *Proverb. XI, 28.* quasi virens folium: *Jes. XXV, 1.* florebit quasi lilium: *Jes. LXVI, 14.* quasi herba: *Hof. XIV, 5. 6.* sicut rosa: *vers. 7. 8.* sicut vitis: *vers. 8. 9.* quasi abies virens: *Sir. XXIV, 15. 19.* sicut oliva generosa in mediò campi, sicut platanus: *cap. L, 11.* sicut oliva fructifera, sicut cyparissus insigniter procera, *vers. 14.* sicut cedri in Libanò. De oleâ confer *Botfac prom. allegor. num. 1368.* ubi collatio piorum & olivæ, ob loci calidi ficcique amorem, fertilitatem, (fructus veteres non de-

cidunt, priusquam novi successerint,) ligni foli-
lilitatem, perpetuam viretinem, (carie vel vetu-
state non labefactatur intra ducentos annos;)
flores, fructus, radices amaras, &c.

בבית *in domo Domini:*) opponitur hoc Davidis exilio, q. d. etiamsi tu Doëg antehac in domo Domini, dum Pontificem accederem, dolose me observaveris, atq; apud regem detuleris, (1. *Sam. 21. 8.*) etiamsi quoq; nunc mihi, à sacris depulso atq; exuli, acerbè insultes, credo tamen speroq; immotè, me non perpetuò è Domò Domini sic abfuturum, sed certò tandem reducem istic instar oleæ ad mortem usque perstiturum esse.

בטחתי *speravi:*) continent hæc causam producti modo vigoris, nimirum quia spes Davidis in Dei promissiones, de tradendo tandem regnò, &c. posita non confundit.

עולם *perpetuo:*) nomen hoc, cui præmittendum fuisset (ל) juxta sequentem versum, adverbiascit etiam in hac formâ etymologicâ *pag. 149. n. 1.* Et quidem hoc ipsum **עולם** sequente **יער** solet aliàs ipsam designare *aternitatem*, ceu videre est ex dictis ad *Psal. XLV, 7.* quare cum spes defitura sit, (1. *Cor. XIII. vers. ult.*) connectimus hanc determinationem non cum verbò **בטחתי**, sed cum proximiorè **חכר** *suppletò* relativò, hunc in modum: *sperabo in misericordia Dei (quæ) in seculum seculi.*

EXPLICATIO VERSUS XI.

אודך *celebrabo te:*) per apostrophen convertit se jam David in epilogo ad Deum ipsum, de quò *vers. 10.* locutus saltem fuerat in tertiâ personâ: similia habes exempla *Neb. IV, 4. VI, 9. Psal. XVI, 5. XXXIII, 22. LXXXII, 8. &c.*

עשית *quod tu feceris:*) opponit hoc tum fortunæ vagæ, tum propriis aliorumve amicorum aut militum viribus; q. d. quando tandem, exiliò finitò, in domò Domini florebo, prout confido firmiter, non obliviosus ero, vel laudes tribuam creatura ulli, ac si hoc *EFFECERIT* fortè mea prudentia, animus heroicus, militum constantia, &c. sed in solidum hoc adscribam Tibi, Domine, *quod tu FECERIS*, quòd tu felicitatis meæ autor unicus ac principium. Accusativum verbo huic non subnectit, colligendum videlicet eum relinquens ex *vers. 10.* Præteritò verò utitur de re futurâ, ob indubiam rei, tanquam præsentis aut præteritæ, certitudinem, more prophetarum.

שמך *nomen tuum:*) h. e. te ipsum (per metonymiam, confer *Deut. XXVIII, 58.*

טוב *bonum:*) scilicet nomen tuum, h. e. salutare solatiique plenum. Quanquam enim hocce **טוב** à nonnullis ad Deum, ab aliis ad *Expectationem* vel *Celebrationem* referatur, simplicissimum tamen videtur, id ipsum connectere cum proximò, nempe cum nomine Dei, quippe quòd mirificè jucundum, utile ac pretiosum est piis Dei cultoribus.

הסידך *apud sanctos tuos:*) h. e. etiamsi mundani, Doëgo similes, parum curent tui notitiam: hæc ipsa tamen coram cultoribus tuis nobilissima semper ac saluberrima extitit, adeò ut nil eidem præferre fuerint ausi. De voce **הסידך** *beneficiarius, beneficus, vide Psal. XII, 2. xxx, 5. Prov. II, 8. item Gatak. cinn. pag. 267.*

USUS

897
USUS P
(1) Ex ma
arguuntur pe
(2) Torpe est
periculum, ut
(3) Ne dei au
dem jam
Sicut contra D
(4) Quantum
mca possente e
1399.
US
(1) Ne quis G
alitur robore,
non, dispendium
(2) Gloriatio
in rebus.
(3) Si mutatur il
no, impingit con
paratur: si vere
non vid. Jes. III
(4) Nullum me
quid sit esse nov
US
(1) Lingua per
US
(1) Deceptio
demon delati ip
viam relorum, gl
Hel. LV, 22. &c.
(2) Lingua quo
US
(1) Makum bono
comparare alterius
viam. Diligan
(2) Mendacium
viam, adeoque
(3) Loquendum j
US
US
Verba, sive
non conscientian
illa, ne
quid quandoque
Dolus Deo p
US
(1) Impiorum fel
viam videantur
viam tamen a